

nile apărute în alte limbi ale popoarelor U.R.S.S.¹, ecourile s-au extins. Preferințele au mers spre marile poeme vizionare, printre care au predominat cele cu tematică socială, urmate imediat de poeziile de dragoste. Această concluzie se poate desprinde și dintr-o sumară înșiruire a versiunilor rusești din: *Împărat și proletar* (13 variante), *Și dacă, Somnoroase păsărele și La steaua* (22), *Luceafărul* (10), *Veneția* (8), *Scrisoarea III*, *Criticilor mei* (7), *Cugetările Sărmanului Dionis*, *Junii corupți* (6), *Călin*, *Ce te legeni...* și *Revedere* (5) etc.

Un indiciu al cunoașterii tot mai largi a lui Eminescu în U.R.S.S. — pe lângă ritmul cu care a fost tradusă opera și calitatea traducerilor — este și popularitatea care i s-a făcut de către scriitori și critici² în diferite publicații academice, în volume de studii și manuale, de asemenea „în presa centrală și în presa din republicile unionale, unde au apărut numeroase note, articole și studii despre viața și opera poetului”³. Presa ne informează adesea despre

¹ În ordinea alfabetică a limbilor, aceste volume de poezii sînt: **armeană**, după volumul de poezii, realizat de Siruni în 1939, la Buc. (187 p., 38 titluri), poetul Gurghen Borian include 7 titluri în culegerea sa de poezie românească, *Ruminakan knar*, Erevan, 1964, p. 87—98 (la această antologie vezi recenzia noastră, în L, 19 aug. 1964); **gruzină**: M. Eminescu (*Poezii*), Tbilisi, 1956, 76 p. (28 titluri) (Vezi și recenzia din „Заря востока”, 10 mai 1956); M. Eminescu (*Lirika*), Tbilisi, 1963, 59 p.; **letonă**: M. Eminescu, *Dzega*, Riga, 1959, 84 p. (32 titluri); **ucraineană**: M. Eminescu, *Poezii*, Kiev, 1952, 180 p. (49 titluri) (O analiză a traducerilor face S. Iațentiu, în *Еминеску в перекладі на українську мову*, Buc., 1958, p. 19—71).

² Transcriem aci doar cîteva din articolele publicate în limbă rusă, ale căror informații și interpretări nu suscită rezerve. Dintre cele scrise mai recent, de autori sovietici, menționăm: Pavel Antokolski, *Век девятнадцатый, железный*, în „Литературная газета”, 13 iunie 1964, p. 4, (Creația lui Eminescu a devenit un bun comun al limbii și culturii noastre...), Alexei Surkov, *Он весь дитя добра и света, он весь свободы торжество*, în „Известия”, 14 iunie 1964, p. 3 („Participînd la festivitățile Eminescu de la București, din 1964, delegația sovietică a putut comunica cu bucurie și mîndrie prietenilor români, că în Uniunea Sovietică Eminescu a devenit un poet prețuit de milioane de oameni, că poeziile lui pot fi auzite și în limba rusă, și în ucrainiană, și în armeană, și în letonă, și în multe alte limbi ale popoarelor URSS”); Iuri Kojevnikov, *Правда сердца*, în „Иностранная литература”, 1964, nr. 6, p. 265—266 („Despre geniul lui Eminescu putem vorbi cu cuvintele lui Alexandr Blok: „Простим угрюмостью — разве это / Скрытый двигатель его? / Он весь дитя добра и света, / Он весь — свободы торжество!”) M. Știbelman, *Эминеску*, 1965, în „Вопросы литературы”, nr. 8 august, 1966, p. 230—232 (prezentarea vol. *Studii Eminesciene*, apărut la Buc., 1965). Dintre articolele care pot fi consultate în limba rusă, semnate de români, reținem: M. Breslașu, *Выдающийся румынский поэт* în „Известия”, 15 ianuarie 1950; E. Jebeleanu, *Эминеску в праздничном одеянии*, în „Румынская литература”, Buc., 1959, nr. 1, p. 142—143; M. Beniuc, *Михаил Эминеску*, în „Народная Румыния”, 1959, nr. 2, p. 3—7. De asemenea prefețele semnate de N. Tertulian (la vol. *Стихи*, Buc., 1959, p. 3—7), Eugen Simion (vol. *Добрый молодец...* Buc., 1964, p. 5—8). Vezi de asemenea G. Călinescu, *Маска поэта*, în „Румынская литература”, Buc., 1964, nr. 2, p. 89—91. Tot aci, p. 105—112, Perpessicius, *Эминеску-выражение народного гения*. Iar în nr. 4, p. 44—52, Matei Călinescu, *Смысл титанизма в поэзии Эминеску*. Ca și materialele apărute cu ocazia festivităților Eminescu, din 1964, în București, din „Народная Румыния”, Buc., 1964, nr. 6 (p. 10—13), 8 (p. 16) și 11 (p. 44). Indicele bibliografic (Moscova, 1960) mai menționează și alte articole și studii (dar pe unele nu le-am putut consulta în țară), apărute la Moscova, Chișinău, Așhabad, Erevan, Minsk, Tbilisi, București.

³ *Михаил Эминеску. Био-библиографический указатель*, Moscova, 1960, p. 10.